

EDIȚIE SPECIALĂ

Interviuri, articole, scrisori deschise

Prof. univ. dr. CORNELIU TURIANU

EDIȚIE SPECIALĂ

Interviuri, articole, scrisori deschise

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2011

Tehnoredactare computerizată: Ameluța Vișan
Coperta: Angelica Mălăescu

Copyright © 2011
Editura Universitară
Director: Vasile Muscalu
B-dul Nicolae Bălcescu 27-33,
sect. 1, București.
Tel./Fax. (021) 315.32.47 / 319.67.27
www.editurauniversitara.ro.
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

EDITURĂ RECUNOSCUTĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR
(C.N.C.S.I.S.)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TURIANU, CORNELIU

Ediție specială : interviuri, articole, scrisori deschise / Corneliu
Turianu. - București : Editura Universitară, 2011
Bibliogr.
ISBN 978-606-591-261-8

821.135.1-92

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate Editurii Universitare.

Distribuție: tel/fax: (021) 315.32.47
(021) 319.67.27
comenzi@editurauniversitara.ro

ISBN 978-606-591-261-8

CUPRINS

Necesitatea înțeleasă sau libertatea lui Turianu	11
Capitolul I – Despre Corneliu Turianu	15
A. Interviuuri	15
1. Radiografia unui abuz	15
2. Corneliu Turianu, un fan al muzicii disco italiene	20
3. Trebuie să trecem de la orgoliu la competență	22
Capitolul II – Justiția	33
A. Interviuuri	33
1. Justiția și sfidarea corupției	33
2. Nu mai avem nevoie de judecători?	38
3. „NU”	40
4. Corupția nu are culoare politică	42
5. „Am întâlnit criminali cu fețe de îngeri...”	51
6. Volatilizarea dosarelor de adopții este un caz de o gravitate deosebită	58
7. Recursul în anulare nu trebuie lăsat la îndemâna unui om politic	61
8. Prezumția de nevinovăție, ignorată în România	63
9. Justiția nu poate fi cârmuită nici din interiorul, nici din afara țării	66
10. Justiția, un show penal	70
11. Președintele Constantinescu n-a cerut Justiției decât să-și facă datoria	76
12. „Vreți să biruiți corupția cu ajutorul a ceva ce nu există”	79
B. Articole	82
1. Cine l-a eliberat pe Miron Cozma?	82
2. Infracțiuni bagatelare	85
3. Va consolida justiția prestigiul autorităților?	89

4. Detenția pe viață și condamnarea speranței	92
5. Femeile sunt de vină	94
6. O mineriadă uitată?	95
7. Bancruta frauduloasă – o faptă penală care trebuie eliminată	97
8. Ce este și cum funcționează în România inamovibi- litatea judecătorilor	101
9. Anti-corupție și birocrație	104
10. Generalii și procurorii se joacă de-a fundația anti-mafia .	108
11. De ce tace ministrul Justiției?	110
12. O reformă așteptată de cinci ani	111
13. Legitimitatea forțată a unei instituții ce nu există	116
14. Poliția a ajuns să fie „motorul” reformei în Justiție	118
15. Un mare Tribunal al Poporului la Casa Republicii!	120
16. Corneliu Turianu propune scoaterea din Codul de procedură civilă a recursului în anulare	122
17. Consiliul Superior al Magistraturii se află în ilegalitate ...	126
18. Consiliul Superior al Magistraturii rămâne în afara legii din cauza ministrului Justiției, Rodica Stănoiu	127
19. Pedepsa cu moartea, o măsură de salubritate socială	133
20. Ce-am avut și n-am pierdut: Corupția!	136
21. Soclu pentru autoritatea de stat	140
22. Iertare, nu uitare	143
23. Casele naționalizate cumpărate de foștii chiriași ar putea fi revândute	145
24. Este S.I.P.A. într-o ureche?	147
25. Pe când un „Cor Madrigal” al Justiției	150
26. Deșertul corupției și Fata Morgana...Justiția	152
27. Ioana D’Arc de la Justiție	154
C. Scrisori deschise	155
1. Scrisoare deschisă adresată domnului Constantin Vaeni (I)	155
2. Scrisoare deschisă adresată domnului Constantin Vaeni (II)	158
3. Scrisoare deschisă adresată procurorului general al României	159
Capitolul III – Parlament	163
A. Interviuri	163
1. Senatorul Corneliu Turianu susține inițiativa de simplificare a procedurii de ridicare a imunității parlamentare	163

2. „O lege nu poate fi modificată printr-o hotărâre de guvern”	167
3. „Nu sunt de acord cu arta compromisului în politică”	168
4. Imunitatea nu poate fi ridicată printr-o hotărâre de guvern, fiindcă ea nu-i aparține parlamentarului	175
5. „Trebuie să dai o lege care să intereseze marea majoritate. Pe toți nu-i poți satisface niciodată”	178
6. Din ciclul: „Legi care sperie populația”	185
7. „De multe ori am simțit că noi nu avem puterea”	190
8. În afară de imunitatea pliscului, parlamentarul e responsabil pentru orice	196
9. „Colegii deputați au pledat eroic pentru forfecarea bugetară”	199
10. Războiul chichițelor politice Talk-show la ziar	200
B. Articole	211
1. Este necesară simplificarea procedurii de ridicare a imunității	211
2. „I-o luăm, i-o dăm, i-o ridicăm. i-o lăsăm” sau imunitatea la parlamentarii români	219
3. Este revizuirea Constituției un moft?	223
4. Tentative – mai vechi și mai noi de „îmbunătățire” a cadrului legislativ	227
5. Dezbaterea bugetului, mai ceva ca strigarea darului la nuntă	228
6. Imunitatea parlamentară trebuie să garanteze libertatea de expresie	230
7. Ce are imunitatea cu hoția și accidentele rutiere?	231
8. Legislația tranziției văzută de la catedră. Pași timizi într-un interviu legislativ	232
Capitolul IV – Guvern	236
A. Interviuri	236
1. „Continuarea emiterii de ordonanțe de către Guvern este păguboasă”	236
2. Am fost nemulțumit de ritmul lent în care s-a desfășurat remanierea	237
3. Corneliu Turianu vrea să facă miniștrii să răspundă și penal, nu doar politic	241
B. Articole	244
1. Nu există „imunitate ministerială”	244

2. Legea responsabilității ministeriale	247
3. Epurarea face țândări emanarea	250
4. Singura soluție de rezolvare: anularea decretelor comuniste	253
5. Legiferarea prin ordonanțe este antidemocratică	255
6. Salariile demnitarilor	257
7. Replică la o falsă replică	258
8. O lege pentru campionii noștri	261
9. De ce le arată premierul Năstase pisica remanierii miniștrilor săi	264
10. Măsurile guvernamentale de protecție socială, împotmolite într-o „mocirlă democratică”	266
11. Numai „vești bune” despre agricultura românească	269
12. Politica păguboasă a ajutorului după catastrofe!	271
13. „Triunghiul Bermudelor” din sistemul sanitar	273
14. Conducerea MAPN continuă să joace „alba-neagra” cu armata română	275
15. Prohodul turismului românesc	277
16. Legiferarea prin ordonanțe	279
17. Fabrica de secretari de stat, mai productivă decât cea de generali	282
18. Asumare la pachet	284
19. Agentul guvernamental ascunde procesele de la CEDO sub preșul bugetului	286
20. Poliția – între siguranța cetățeanului și cea a clanurilor mafioate	289
21. Legiferarea prin ordonanțe ale Guvernului	291
Capitolul V – Curtea Constituțională	295
A. Articole	295
1. În loc să vegheze la respectarea Constituției din 1991, Curtea Constituțională apără confiscările comuniste	295
B. Scrisori deschise	298
1. Scrisoare deschisă adresată Curții Constituționale	298
2. Scrisoare deschisă adresată domnului Lucian Mihai	302
3. Sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind responsa- bilitatea ministerială	306

Capitolul VI – Alegeri	310
A. Interviu	310
1. Așa cum este concepută cartea de alegător nu ne scutește de fraudă!	310
2. La ora actuală nu mai există interes pentru interzicerea accesului foștilor demnitari comuniști la funcții publice .	314
3. Dacă nu intră sub umbrela Convenției PNȚCD nu va obține nici 2% la alegeri	317
4. Abuzurile legate de activitatea CNSAS vor fi stopate	320
5. „Agentul este cel care a făcut poliție politică, nu colaboratorul”	323
B. Articole	326
1. Ce este poliția politică	326
2. Ce se întâmplă „doctore” Mitrea cu Legea electorală?	329
C. Scrisori deschise	330
1. Scrisoare deschisă adresată domnului Ioan Rus	330
Capitolul VII – Președinție	333
A. Articole	333
1. Rigoarea penală și instituția prezidențială	333
2. Un președinte are, iar alt președinte nu are dreptul la independența opiniilor	336
3. Cine vrea să lovească în domnul președinte?	340
B. Scrisori deschise	342
1. Scrisoare deschisă adresată domnului Emil Constantinescu, președintele României (I)	342
2. Scrisoare deschisă adresată domnului Emil Constantinescu, președintele României (II)	348
3. Scrisoare deschisă adresată domnului președinte Ion Iliescu	349
Capitolul VIII – Protecție Socială	353
A. Articole	353
1. Sub semnul ambiguității	353
2. Altă găselniță pesedistă: profesia de pensionar!	357
3. „Milogii” trebuie căutați în altă parte, nu printre pensionari	359
Capitolul IX – Oameni Politici	362
A. Interviu	362
1. „Atacurile împotriva lui Ion Iliescu întăresc ideea că este un om puternic”	362

B. Articole	366
1. Mineriade uitate	366
C. Scrisori deschise	369
1. Scrisoare deschisă adresată domnului Ion Diaconescu, Președintele Partidului Național Țărănesc Creștin-Democrat	369
Capitolul X – Presă	374
A. Articole	374
1. Ultraj prin presă nu există	374
2. Demontarea imaginii comerciale	376
3. Dreptul la imagine	378
4. Libertatea presei și legea morală (I)	381
5. Libertatea presei și legea morală (II)	383
6. Dreptul la imagine și noile reglementări ale CNA	384

NECESITATEA ÎNȚELEASĂ SAU LIBERTATEA LUI TURIANU

Lecturând – sau relecturând – conținutul acestui volum, am avut o revelație: anume aceea că personajul principal al cărții este unul care nu și-a dorit tipul de celebritate pe care o aduc ziarele și televiziunea. Sunt convins chiar că a făcut pasul spre politică aproape fără voia sa, împins de la spate de complexul acela de factori care împărțeau societatea românească în categorii antagoniste.

Eminent jurist, Corneliu Turianu a rezistat cu eroism presiunilor pe care aproape orice putere le exercită asupra gradului de balans a cântarului cu care legea evaluează comportamente și trasează destine. Nu i s-a putut reproșa nimic din ceea ce, în activitatea sa de până în Revoluție, ar putea fi catalogat drept „supunere civică”. Asta a și făcut ca după Revoluție să fie onorat cu funcții administrative pe deplin meritate. Problemele au început, pentru domnia sa, când a crezut că legea e una pentru toți și a aplicat-o în consecință, potrivit argumentelor pe care le oferă cartea de căpătâi a oricărei democrații. Opoziția politică a vremii a văzut în decizia sa referitoare la o nouă candidatură a președintelui în exercițiu nu o soluție izvorâtă dintr-o analiză temeinică, cât exprimarea unei opțiuni personale. Pe aceeași coardă au exersat și cercurile Puterii.

Adulat și victimizat aproape în egală măsură, juristul a fost nevoit să constate că Justiția nu mai este aceeași, locul

de refugiu al profesionistului, din lipsă de spațiu ocupat de prea mulți oportuniști. A făcut atunci pasul care l-a dus în câmpul politicii, printre combatanți animați mai mult de un entuziasm orb decât de o competență și luciditate atotvăzătoare. Seriozitatea cu care a abordat noua sa condiție i-a fost, practic, fatală: când vii cu instrumentele precise ale evaluării adevărului într-o lume a compromisurilor nu poți să constăți decât că ceva nu se potrivește: ori tu, ori ceilalți. Corneliu Turianu a preferat prima variantă și după un exercițiu parlamentar în care a realizat mai mult decât droaia de amatori care a compromis cu succes un partid – altfel onorabil – și o guvernare – de bună credință în intenția sa de fond – lăsând în urmă o certă dâră de competență și s-a retras spre uneltele sale fundamentale.

Revenirea sa în primul plan al politicii s-a făcut pe fondul chiar al acestei competențe, atunci când o instituție nu odată acuzată de diletantism, a ajuns la sorocul înnoirii. Candidatura sa pentru CNSAS a fost una dintre cele mai larg acceptate de către decidenți, purtând cu sine prezumția de competență și aplicare: era, practic, primul jurist de profesie chemat să judece prin prisma legii vinovățiile sau suspiciunile legate de „pactul cu diavolul” făcut într-o epocă în care acesta era considerat și legal și normal. Vânzolelile interne dintr-o instituție încă neașezată pe făgașul său l-au scos încă odată în primul plan al controverselor publice: ales cât se poate de legal și de regulamentar în funcția de președinte al Colegiului, a avut surpriza să se confrunte cu o cabală vopsită civic ce purta cu sine nostalgiile și tertipurile expirate ale Pieței Universității. A făcut față cu demnitate unei situații în care erau călcate în picioare și principiile și regulile funcționării instituției, retrăgându-se dintr-o poziție pe care nici un veleitar n-ar fi părăsit-o fără luptă, considerând

mai prejos de demnitatea sa ambalarea într-un astfel de conflict și punând mai presus de orice altceva calitatea sa de cercetător și evaluator onest al unui pasiv existențial adeseori copleșitor.

Pe acest fond de filosofică acceptare a propriei sale libertăți ca o necesitate înțeleasă, Corneliu Turianu ne propune acest succint bilanț al prezenței sale în prima scenă publică, lăsându-ne pe noi să-l judecăm și să-l „condamnăm”.

Octavian Andronic